ΕΤΟΣ Α΄ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 13)25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 49.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους,» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

Ἡ ἐν Σάμῳ ἐκδιδομένη ὁμώνυμος ἐφημερὶς ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς ἀξιολόγους στήλας της μακρὰν καὶ περισπούδαστον μελέτην τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Βαρβιὴ ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος. Ταύτην μεταφέρομεν ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Νέου Ἔθνους,» πεπεισθέντες ὅτι παρέχομεν ὠφελιμώτατον ἀνάγνωσμα εἰς τὴν χρείαν τῶν παρ' ἡμῖν διδασκάλων.

Προτιθέμεθα εἰς σειρὰν ἄρθρων νὰ ἐκθέσωμεν μελέτην ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς διδασκαλίας ὅπως αὐτὰς πρέπει νὰ ἐννοῶνται ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐποχῇ. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ μέλετη αὕτη ὁμοίως θὰ εὐαρεστήσῃ τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν φιλομάθειαν τάσιν, ἀλλὰ θὰ χρησιμεύσῃ, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὡς εἰσαγωγὴ ὡς ἀναγκαία τις προπαρασκευὴ εἰς τὸν καταρτισμὸν συστήματος καλλιτέρου, τελειοτέρου καὶ ἀκριβεστέρου, συστήματος καταστάντος ἀναποδράστου διὰ τοὺς θέλοντας νὰ φθάσωσιν εἰς εὐάρεστόν τι ἀποτέλεσμα, καὶ διὰ τοὺς ὀφείλοντας νὰ δώσωσι πλήρη ἱκανοποίησιν εἰς τὰς ἐνεστώσας τῆς κοινωνίας ἀνάγκας. Θέλομεν δοκιμάσῃ νὰ παραστήσωμεν ἐν συντόμῳ ποῖα τὰ στοιχεῖα λογικῆς τινος ἐκ τῆς ἐκπαιδεύσεως θεωρίας, καὶ ἐπὶ ποίων ἱστορικῶν, ψυχολογικῶν, ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ βάσεων πρέπει νὰ στηρίζηται. Θέλομεν σκιαγραφήσῃ εἰς τὰς περὶ αὐτῆς κυριωτέρας γραμμὰς τὸ σχέδιον τῆς νέας ταύτης παιδαγωγίας τῆς συμφωνούσης ταὐτοχρόνως πρὸς τὴν παγκόσμιον τοῦ ἀνθρώπου φύσιν καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς παρούσης τῆς νήσου κοινωνίας. Θέλομεν ἀναφέρῃ πᾶν, ὅ,τι δυνάμεθα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ ἐρανισθῶμεν παρὰ τῶν προκατόχων μας, καὶ πᾶν ὅ,τι δέον νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτά, ἐρειδόμενοι πρὸ πάντων ἐπὶ τῆς ψυχολογίας. Ἐὰν ὁ ἐπὶ τέλους δὲν κατορθώσωμεν νὰ εὕρωμεν τὴν λύσιν ὅλων τῶν περὶ παιδαγωγίας ζητημάτων, θέλομεν τοὐλάχιστον διασαφίσῃ καὶ ὁρίσῃ ἕκαστον αὐτῶν, οὕτως, ὥστε νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις τῆς νέας παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης ἥτις, κατὰ τὴν ἡμετέραν πεποίθησιν, ἀποτελεῖ ἕνα τῶν κυριωτέρων τῆς κοινωνίας πόθων. Τοῦ προγραμματευομένου, θέλουσι παύσῃ αἱ ἀνωφελεῖς δοκιμαί, τὰ ἀπαύστως ἐκτελούμενα πειράματα, ἐκτὸς δὲ τούτου θέλομεν εὐαρεστήσῃ καὶ ἀρκετοὺς ἐκ τῶν διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι εὑρήσουσιν εἰς τὴν συνέχειαν τῶν περὶ ἀνατροφῆς τῶν νέων ἄρθρων ἡμῶν λογικώτερόν τι καὶ ἀποτελεσματικώτερον πρόγραμμα πρὸς εὐχερῆ καὶ πλήρη ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτοῖς ὑψηλοῦ καὶ δυσεκπλήρωτου καθήκοντος.

Ἡ τῶν παρελθόντων αἰώνων παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη εἶνε ἐλλιπής, οὐχὶ τόσον περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἐφ' ὧν πρέπει νὰ στηρίζηται ἀρχῶν, ὅσον κατὰ τὴν ταξινόμησιν καὶ τὴν συναρμολόγησιν αὐτῶν. Αἱ τῆς παιδαγωγίας ἀλήθειαι οὐδεμίαν ἔπαιρον ἀνάλυσεως, περὶ αὐτῶν ἐπραγματεύοντο καὶ λόγον ἐποιοῦντο μᾶλλον ὡς ἐκ τύχης καὶ ἐπιπολαίως, παρὰ ὑπὸ τὸν ἀναπόρευκτον ὅρον νὰ ἐρευνήσωσιν αὐτὰς κατὰ βάθος, νὰ τὰς ἀναπτύξωσι, καὶ νὰ ὁρίσωσι τὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐνδεχομένας συνεπείας· οὐχ ἧττον ὅμως εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν στοιχειωδεστέρων κανόνων τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀνατροφῆς πρὸ πολλοῦ ἐγένοντο γνωστοί, καὶ ὅτι τὸ πρῶτον καθῆκον τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν παιδαγωγοῦ εἶνε ἡ μετ' ἐπιστασίας συλλογὴ καὶ μελέτη τῶν περὶ ἀνατροφῆς παραδόσεων τῶν παρελθόντων αἰώνων.

Ἐν Γαλλίᾳ μεταξὺ ὅλων τῶν περὶ παιδαγωγίας πραγματευθέντων εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι ὁ Ρουσσὼ κατέχει τὴν πρώτην θέσιν. Ὦ! πόσον ἐξαίσιοι περὶ ἀνατροφῆς κανόνες εἰς τὸν Αἰμύλιόν του ἀναγινωσκόμενοι, δὲν ηὗξησαν τὸ ἠθικὸν τῶν παιδαγωγῶν ἡμῶν κεφάλαιον! Πρῶτον ἡ περὶ τῆς βαθμιαίας τοῦ παιδὸς ἀναπτύξεως γνώμη, καθ' ἣν αἱ πνευματικαὶ ἀσκήσεις δέον νὰ ὦσιν ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν διανοητικῶν αὐτοῦ δυνάμεων. Πλὴν τούτου, ἡ μεγάλη προσοχή, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν ὑγείαν, εἰς τὴν φυσικὴν τῶν παίδων ῥώμην· διότι πρῶτος ὅρος τῆς ἐν τῷ βίῳ ἐπιτυχίας ἡμῶν, ὡς ἐντόσω ὁ Σπένσερ ἐκφράζεται, εἶνε τὸ ὁμοιάζειν πρὸς ἰσχυρὸν ζῷον. Τούτου ἕνεκεν συνιστῶσι νὰ ἐγκαταλείπηται ὁ παῖς ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ νὰ περιορίζηται ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίδρασις τοῦ διδασκάλου, ἐπίδρασις πολλάκις ὑπερβολικὴ καὶ ἐπιζήμιος. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ φύσις χρησιμεύει τόσῳ ὡς ἡ κυρία τῶν τέκνων παιδαγωγὸς καὶ ὡς φρουρὸς καὶ ἄμεσος αὐτῶν προστάτης. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς στηριζόμενοι ταύτης, ἀντικατέστησαν διὰ τοῦ συστήματος τῶν φυσικῶν ποινῶν —συνέπειαν τῶν ἐκτελεσθεισῶν πράξεων— τὰς ἄλλοτε βαναύσους καὶ ἀσυμπαθεῖς ποινάς, τὰς παρὰ τῶν διδασκάλων ἢ τῶν γονέων ἀπαθῶς ἐφαρμοζομένας ἐπὶ τῶν τέκνων των. Τὸ παιδίον ἀναγκάζει ἐν τῷ δωματίῳ καὶ ἀνατρέπει τὰ ἐν αὐτῷ ἐπιπλα; ἀρέτε το πρὸς τιμωρίαν του νὰ τὰ διορθώσῃ καὶ νὰ τὰ τακτοποιήσῃ. Θραύει κατακερματίζει ἢ χάνει τὰ παιγνίδιά του; ἂς καταδικασθῇ εἰς τὴν στέρησίν των ἢ εἰς τὴν διὰ τῶν ἀτομικῶν οἰκονομιῶν του ἀντικατάστασιν αὐτῶν. Ἡ μέλις δὲν εἶνε ἕτοιμος διὰ τὸν περίπατον ἐπειδὴ ἀγαπᾷ πολὺν πρὸ τοῦ καιρίπτου νὰ ἐξοδεύῃ καιρὸν τὴν ἀρίνομεν εἰς τὸν οἶκον καὶ τοῦτο ἀρκετὴ ἔσται δι' αὐτὴν τιμωρία. Εἰς τὸν Ρουσσὼ ὀφείλομεν τὰς περὶ ἀγωγῆς στοιχειώδεις ἀρχὰς ὡς καὶ τὸ ἐπάναγκες τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου νέα ἐδόθη ὥθησις εἰς τὸ τοῦ αἰῶνος ἡμῶν παιδαγωγικὸν σύστημα.

Ἡ παιδαγωγία δὲν εἶνε μόνον ψυχολογικὸν ζήτημα καὶ ἀτομικὴ τις ὑπόθεσις, ἀλλὰ καὶ ζήτημα πολιτικόν, μεγάλως τὴν κοινωνίαν ἐνδιαφέρον. Ὡς τοιοῦτο πολλὰ ὑπὸ πολλῶν περὶ αὐτοῦ ἐγράφησαν, πολλὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐπροτάθησαν προβλήματα, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπιτυχὴς αὐτῶν λύσις. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ ὀλίγου ἐγένετο λόγος περὶ Γαλλίας, ἐπιτραπήτω μοι νὰ προσθέσω ὅτι ἡ ἐπανάστασις, τῆς ὁποίας ἐμέμφθησαν μεθ' ὑπερβολικῆς ἴσως αὐστηρότητος ὅτι κακὴν ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅτι ἡ ἐπανάστασις, λέγω, ἐκήρυξε μετὰ παρρησίας διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ταλεϋρὰνδου καὶ τοῦ Κονδορσέτου, τὰ δικαιώματα τῆς οἰκογενείας ὡς καὶ τὰ τοῦ ἀνθρώπου, κατεδίκασε τοὺς ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας πιέσεις τῶν ἀνωτέρων, καὶ τέλος ἐρήμωσε τὰς ἀρχὰς τῆς μᾶλλον καθαρᾶς καὶ φιλελευθέρου ἰσότητος. Οἱ ἐπαναστατικοὶ πρῶτοι ἀπεπειράθησαν νὰ γενικεύσωσι τὰ γράμματα, νὰ διασπείρωσι τὰ φῶτα μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, νὰ ἱδρύσωσι σχολὰς εἰς ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰ χωρία. Αὐτοὶ πρῶτοι ἐπεθύμουν ὅπως διὰ τοὺς κατέχοντας ἀνωτέραν ἐν τῇ κοινωνίᾳ σειρὰν τὰ γράμματα χρησιμεύσωσιν οὐχὶ ὡς εὔρωστόν τι φιλολογικὸν ἐπίχρισμα, ὡς ἁπλῆ τοῦ καλῶς ὁμιλεῖν καὶ γράφειν ἕξις, ὡς ἡ βάσις στερεᾶς ἡλικιακῆς καὶ πατριωτικῆς μορφώσεως, δυναμένη ν' ἀναδείξῃ καλοὺς μᾶλλον πολίτας ἢ εὐφυολογοῦντας ἐγγραμμάτους. Εἰς τὰς ἐπιστήμας τὸ αὐτὸ ἔδειξαν, ὡς καὶ εἰς τὰ γράμματα, ἐν διαφέρον καὶ ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς ἠσχολοῦντο περὶ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς διδασκαλίας, πολλαπλασιάζοντες τὰ σχολεῖα καὶ ψηφίζοντες τὴν ἄνευ ἀμοιβῆς παραδοχὴν μαθητῶν, ἐξ ἄλλου μέρους προσεπάθουν νὰ διωργανώσωσι τὰς καὶ σήμερον ἀκμαζούσας μεγάλας εἰδικὰς σχολὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων τῆς ἐκπαιδεύσεως κλάδων.

Ἠθέλομεν ἴσως καταπτήξῃ φορτικοί, ἐκθέτοντες μίαν πρὸς μίαν τὰς ἰδέας τῶν ἐπὶ παιδαγωγίᾳ διαπρεψάντων ἀνδρῶν· ἀλλ' ἐν τούτοις δέον νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ τῆς παιδαγωγίας ἱστορία ἀκολουθεῖ μοιραίως προοδευτικὴν πάντοτε πορείαν, προσεγγίζουσα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πρὸς τὸ ἰδεῶδες τρόπον τὸ τέλειον, δηλαδὴ πρὸς αὐτὴν τὴν φύσιν. Εἰ καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ ξηκριβώσωμεν τὴν πηγήν, ἐξ ἧς ἀπορέουσιν αἱ τελειότεραι ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας γνώσεις, οὐχ ἧττον ὅμως ἀρίδηλος παρατηρεῖται ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἀδιάλειπτος τῆς κοινωνίας προσπάθεια.

(Ἕπεται)

ΛΑΡΝΑΚΙ, τῇ 13)25 Αὐγούστου 1894.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ΘΡΥΛΗΜΑΤΑ

Φῆμαι ἐξακολουθοῦσι διαδιδόμεναι περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Ἄγγλων ἐκ Κύπρου, ἀλλ' ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν ἡμεῖς οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὰς πίστιν, διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἅπαξ καταλαβοῦσα τὴν νῆσον ἡμῶν καὶ μυήσασα τῶν λαὸν τῆς Κύπρου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῆς ἐλευθερίας θέλει πάλιν οἰκειοβουλήσει παραδώσῃ ἡμᾶς χερσί τε ποσί τε δεσμευμένους εἰς τοὺς πρώην ἡμῶν τυράννους, καὶ τοῦτο καθ' ὃν χρόνον τοσοῦτοι φιλάνθρωποι ἄνδρες ἐν Ἀγγλίᾳ ἔν τε τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς οἰκτείρουσι καὶ διατραγῳδοῦσι τὴν τύχην καὶ τὴν κατάστασιν τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν δυναστείαν. Ἐκτὸς τούτου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πᾶς πολιτικὸς Ἄγγλος ἔχει βεβαίως ἀνὰ τὴν μνήμην τὸ ὀλέθριον προηγούμενον τῆς Πάργας ἐν Ἠπείρῳ, χώρας ἑλληνικῆς, ἣν Ἄγγλος Δίοικητὴς εἶχε παραδώσῃ κατὰ τὸ 1818 ἔτος εἰς τοὺς Τούρκους χάριν ὀλίγων χιλιάδων λιρῶν. Καλῶς δὲ γινώσκουσιν οἱ Ἄγγλοι ὁπόσον ἡ ἱστορία ἐστιγμάτισε τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ ὁποία κηλὶς ἐνεκολάφθη τῇ Ἀγγλίᾳ, χώρᾳ χριστιανικῇ καὶ φιλελευθέρᾳ, παραδούσῃ εἰς ἀσυλίαν σκλαβὰν καὶ ἐπίσης χριστιανικὴν καὶ παντὶ μίσῳ τεινοντα πρὸς ἐλευθέρωσιν αὐτοῦ.

Πιστεύομεν λοιπὸν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον οὐδεμιᾶς ἔχονται ὑποστάσεως αἱ διαδιδόμεναι φῆμαι, ἀλλ' ἑτέρωθεν δὲν εἶνε τοῦτο μόνον τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀνησυχεῖ καὶ θλίβει τὸν κυπριακὸν λαόν· ἔτι μᾶλλον πρέπει νὰ ἐπασχολῇ ἡμᾶς ἡ παροῦσα τῆς νήσου γενικὴ κατάστασις. Ἤτις, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ αὐτή, ἀνοίγει ἀσφαλῶς πρὸ ἡμῶν τὸ χάσμα τοῦ ὀλέθρου. Τοσοῦτον δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις συναισθάνεται τὸ ἐαυτὴν τὸ κακόν, ὥστε τὸ ἀγγλικὸν δησαυροφυλάκιον ἀπεράσισε νὰ μὴ πληρώσῃ ἐξ ἰδίων τὸ ἔλλειμμα τοῦ κυπριακοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος κατὰ τὴν 31 Μαρτίου παρελθόντος καὶ ἀναβαίνοντος περὶ τὰς 40000 λίρας. Καὶ ἑρέτος ἔλλειμμα σπουδαῖον προμηνύεται ἄνω τῶν 50)00 λιρῶν. Ὥστε ἀφ' ἑαυτοῦ πλέον τίθεται πρὸ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως τὸ ζήτημα τῆς ἀθλίας οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐν γένει τῆς νήσου ἡμῶν. Τοιαῦτα ἐλλείμματα ἐν ταῖς προσόδοις τῆς Κυβερνήσεως τρανῶς ἀπειλοῦσι καὶ ἐπιμαρτυροῦσι τὴν ἀπορίαν καὶ πενιχρότητα τῶν φορολογουμένων τῆς νήσου καὶ εἶνε καιρὸς εἴτε νησιῶται καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν μέσων καὶ πόρων, οἷς θὰ δυνηθῶμεν εἰ μὴ ἐντελῶς νὰ θεραπεύσωμεν, τοὐλάχιστον νὰ μετριάσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν τὴν πιέζουσαν ἡμᾶς ἀπορίαν καὶ ἀθλιότητα.

Τὸ πρώτιστον τῶν μέσων τούτων εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ ἄρσις ἢ ἐλάττωσις τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας, καὶ ὡς πιστεύομεν, περὶ τούτου γίνεται τις φροντίς, ἤτις, ἐὰν καταλήξῃ εἰς ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα, ἔσται ὅτι πλεῖστον εὐεργετικὴ πρὸς τὴν νῆσον σύμπασαν. Ἐὰν ὅμως ἐπὶ τέλους ἀποβῇ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀνεπίτευκτος πᾶσα τοιαύτη προσπάθεια, τότε ἐναπόκειται τοῖς κατοίκοις τῆς νήσου καὶ τοῖς ἡγέταις μάλιστα αὐτῶν νὰ σκεφθῶσι καὶ νὰ δράσωσιν εἰς τρόπου τοιοῦτον, ὥστε ἐν τῷ μέλλοντι νὰ παλλαγῶμεν τῆς καθημερινῆς μερίμνης ἥτις κατατρύχει καὶ βασανίζει ἡμᾶς περὶ τῆς ἀβεβαίου καὶ ἀθλίας ἡμῶν θέσεως, ἐὰν δὲ εἶνε ἀληθὲς, ὅτι πᾶς λαὸς καθίσταται ἄξιος τῆς τύχης αὐτοῦ, οἱ Κύπριοι, ἂν μὴ δεόντως ἀντιληφθῶμεν τοῦ καθήκοντος ἡμῶν καὶ ἐξεύρωμεν ἐν συμπνοίᾳ τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως, πρέπει ἀληθῶς νὰ κριθῶμεν ὡς λαὸς ἀνάξιος τύχης ἀσφαλεστέρας, εὐημερίας ἀληθοῦς καὶ ὅτι στερούμεθα τῆς ἠθικῆς δυνάμεως νὰ συμβαδίσωμεν μετὰ τῶν προοδευτικῶν λαῶν ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ὁ Λονδῖνος φίλος μας γράφει ἡμῖν διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐκ Κύπρου ἀποχωρήσεως τοῦ στρατοῦ ἐξακολουθεῖ συζητούμενον καὶ ὅτι «θὰ κερδίσωμεν τὴν μάχην» (win the battle.)

—§—

Αἱ ἐκ Μασσαλίας προσελεύσεις ὑποβάλλονται εἰς πενθήμερον κάθαρσιν, ἥτις θὰ τελῆται ἐν Λάρνακι.

—§—

Ἡ κάθαρσις, ἡ ἐπιβαλλομένη ἐπὶ τῶν ἀπ' εὐθείας προελεύσεων ἐξ οἱουδήποτε λιμένος ἡμέρους τῆς Ἀκτῆς, τῆς κειμένης μεταξὺ τοῦ Ἀκρωτηρίου Καβαλιὲρ καὶ τῆς Ἀλεξανδρέττας, συμπεριλαμβανομένης, ἀντικαθίσταται δι' ἰατρικῆς ἐπισκέψεως. Ἡ δὲ πενθήμερος κάθαρσις ἐπὶ τῶν ἀπ' εὐθείας προελεύσεων ἐκ παντὸς λιμένος ἡμέρους τῆς ἀπὸ Μαρμαρίτσας μέχρι τοῦ Ἀκρωτηρίου Καβαλιὲρ Ἀκτῆς ἐπιβάλλεται ἔτι.

—§—

Ἐνυμφεύθη ἐσχάτως ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Ἰζὶ Μουρτῆ—Σαδὲ ἐρένδης, εὐγενὴς καὶ εὐπαίδευτος ὀθωμανός, ἀνεψιὸς τοῦ ἐν Λάρνακι παρέδρου δικαστοῦ Χιλμῆ ἐρένδη. Τὸ νυμφικὸν ζεῦγος κατελθὸν τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἐν Λάρνακι ἔτυχε πομπώδους ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ εἰρημένου θείου του.

Οἱ ἐντοῦθα φίλοι τοῦ Ἰζὶ ἐρένδη εὔχονται αὐτῷ εὐδαιμονίαν καὶ μακροβιότητα.

—§—

Ἐν Μαζωτῷ ἀπέθανέ τις πρωΐθεν ἐκ λακτίσματος, ὡς λέγεται ὅπερ τῷ ἔδωκεν ἕτερος συγχωριός του χάριν ἀστεϊσμοῦ ἐνῷ ἐπάλαιον. Καὶ τοῦτον μὲν συνέλαβεν ἡ ἀστυνομία, ἐπὶ δὲ τοῦ νεκροῦ ἐγένετο αὐτοψία.

—§—

Ὁ συμπατριώτης μας κ Ν. Γ. Ρωσσάκης δοὺς τὰς ἐξετάσεις του ἐν Aix ἐπέτυχε τοῦ διπλώματος Bachelier en Droit.

—§—

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀφίκοντο ὁ κ. Φ. Στένη ἐξ Ἀγγλίας καὶ ἡ Κυρία Ταρσῆ ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ δὲ τοῦ ἀγγλικοῦ ὁ κ. Ἐπ. Σάντης ἐξ Ἀλεξανδρείας.

—§—

Τῇ 7ῃ Ἰουλίου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Ὁδοῦ δημοτικοῦ σχολείου, τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ κ. Κωνστ. Χριστοδουλίδης διεξαχθεῖσαι μετ' ἐπιτυχίας.

—§—

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σκενδερίδης ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην εἰς Βαρώσια, ὅπως δώσῃ καὶ αὐτόθι σειρὰν ταχυδακτυλουργικῶν παραστάσεων. Οἱ φίλοι Βαρώσιοι θὰ διέλθωσιν ἐν ἀληθεῖ τέρψει τὰς μονοτόνους νύκτας των, παριστάμενοι εἰς τὰ ἐκτάκτως ἐπιτυχῆ παιγνίδια τοῦ «Μάγου τῆς Σαχάρας».

Λεμεσὸς τῇ 10 Αὐγούστου 1894.

Φίλε συντάκτα,

Ὁ τελευταῖος «Εὐαγόρας» γράφει μετ' εὐλόγου ὀργῆς, ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐὰ κάμῃ χρῆσιν καὶ τῶν ὅπλων ἐν περιπτώσει ἐπανόδου τῆς Κύπρου εἰς τὸ πρώην καθεστώς.

Συμφωνότατα. Πρὸ τῆς ἐξῆς ὅμως ἀπορίας εὑρέθην μετὰ πολλῶν ἄλλων. Πῶς νὰ δυνηθῇ ὁ «Εὐαγόρας» νὰ φέρῃ ταῦτα ὅπως ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῶν τιμιωτάτων του, ἂν ἡ ἐκκένωσις γείνῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ κυνηγίου, ἐν ᾗ περιπτώσει θελήτῃ ἡ Ἄνασσα νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ περιλάλητον ἐκεῖνο τοῦ ἐξαμήνου ἀφοπλισμοῦ νομοσχέδιον, τὸ φέρον τὴν φενάκην τῆς προστασίας τῶν ἀγρίων πτηνῶν, ὑπὲρ οὗ τοσοῦτον ἠγωνίσθη;

Α.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Τὰ θερμάς μου εὐχαριστίας ἐκφράζω πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους ὁμογενεῖς κατοίκους Κυρηνείας διὰ τὴν ὑποστήριξιν, ἣν μοὶ παρέσχον κατὰ τὴν αὐτόθι διατριβήν μου.

Ἐν Λάρνακι τῇ 9ῃ Αὐγούστου 1894.

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ μαθήματα τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἀγγλικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἄρχονται ἑρέτος τὴν 1)13 Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Πέμπτην.

Ὁ Διευθυντὴς
W. C. BARKSHIRE.

Ἐκ Μιλάνου ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ αὐτόθι προξένου τῆς Γαλλίας

Vte E. de Castillon St Victor

συμβὰς τὴν 10 ἐνεστῶτος μηνός.

Ὁ μακαρίτης ἐχρημάτισεν ἐπὶ 8 ἔτη πρόξενος τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας ἐν Κύπρῳ. Ἔθλα κατελιπεν ἀρίστας ἐντυπώσεις διὰ ἡ θλιβερὰ εἴδησις τοῦ θανάτου του, ὁ ἀδόθεισα ἐντοῦθα πρὸ ξέντε βραδειῶν αὐτήν, διότι οἱ Λαρνακεῖς ἐτίμων καὶ ἠγάπων λίαν τὸν ὑποκόμητα Castillon διὰ τὰ φιλελεύθερα καὶ φιλανθρωπικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα, τοὺς εὐγενεῖς καὶ μειλιχίους τρόπους του καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας του.

Συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας τὴν εὐγενεστάτην Κυρίαν de Castillon καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπὶ τῷ πληξάσῃ αὐτοὺς ἀνεπανορθώτῳ συμφορᾷ.

Προσβληθεὶς ὑπὸ δριμείας νόσου, καθ' ἣς ἀπιβόησαν μάταια καὶ τῆς ἐπιστήμης ἡ ἀρωγὴ καὶ προσπάθειαι καὶ τῶν οἰκείων, αἱ περιθάλψεις, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης δευτέρας ἐν Λευκωσίᾳ ὁ ἐκ Βαρωσίων σεβαστὸς ἡμῶν θεῖος

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΕΜΦΙΕΤΖΗΣ

ἄγων τὸ 56ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ καταλιπὼν ἐν βαθυτάτῳ ψυχικῷ ἄλγει σύζυγον, τέκνα καὶ ἀδελφάς. Ἐπέπρωτο ὁ ταλας, καθ' ἣν ἐποχὴν παρεσκευάζετο νὰ εὐλογήσῃ τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους καὶ τῆς νεωτέρας αὐτοῦ θυγατρὸς, νὰ πέσῃ θῦμα ἀμειλίκτου νόσου, καὶ μακρὰν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἑστίας νὰ καλυφθῇ ὑπὸ ἀγρεροῦ καὶ παγετώδους μαρμάρου.

Ὁ Σωτήριος Ἐμφιετζῆς, ἀνὴρ ἐκ τῶν διαπρεπόντων ἐν Βαρωσίοις, διήγαγε βίον ἔντιμον καὶ χριστιανικόν, ἦτο δ' ἀληθὲς ὑπόδειγμα χρηστοῦ καὶ ἐναρέτου πολίτου, διὸ λίαν δικαίως ἀπέλυτε τῆς γενικῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν καὶ συνεπαρχιωτῶν αὐτοῦ, τιμησάντων ἄλλοτε τὸν μακαρίτην διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ καὶ δημάρχου.

Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν Λευκωσίᾳ τὴν ἐπιοῦσαν τρίτην ἐν τῷ ναῷ τοῦ Τριπιώτου σεμνοπρεπῶς καὶ ἐπιβάλλουσα. Πρὸ τῆς σοροῦ ὡμίλησαν καταλλήλως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος πάσης Κύπρου καὶ ὁ σχολάρχης Λευκωσίας κ. Γ. Καλβαρης, στέφανοι δὲ δύο κατετέθησαν μετὰ προσφωνήσεων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. Α. Λιασίδου, ὁ εἰς κατ' ἐντολὴν τοῦ δήμου Βαρωσίων εἰς ἔνδειξιν τοῦ ἀπείρου πρὸς αὐτὸν σεβασμοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐκ μέρους τοῦ καταθέσαντος.

Οὕτω πρωΐρως ἐξέλιπεν ὁ Σωτήριος Ἐμφιετζῆς, ἡ ἀγαθὴ καὶ πολύτιμος αὕτη ὕπαρξις, ἣν ἐπιφωνοῦμεν μετὰ συντετριμμένης καρδίας τὸ «Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν!»

Ἡ πάντοτε καλῶς πληροφορουμένη (ἐκ τῶν συναδέλφων της) «Ἕνωσις» δημοσιεύει ἑλληνιστὶ «ἀπολογίαν» τοῦ ὀθωμανοῦ διευθυντοῦ τοῦ νεροῦ (δὲν μᾶς λέγει ποῖος τὴν ἔγραψε,) ἧς προτάσσει διάφορον ὀφειλόμενον εἰς τὸν γνωστὸν χάλαμον τοῦ συντάκτου αὐτῆς, κατηγοροῦντα ὡς ἀβάσιμον τὸ ὑφ' ἡμῶν γραφὲν ὅτι οἱ ὀχετοὶ τοῦ ὑδραγωγείου ἦσαν ἀσκεπεῖς εἰς πάμπολλα μέρη καὶ ἐρρίπτοντο ἀκαθαρσίαι. Ἡμεῖς ἐπαναλαμβάνομεν λέγοντες, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἐγράφημεν τὸ χρονικὸν τοῦτο 30)11 Αὐγούστου οἱ ὀχετοὶ τοῦ ὑδραγωγείου ἦσαν πραγματι «ἀσκεπεῖς εἰς ἀπειράριθμα μέρη καὶ ἐρρίπτοντο παντὸς εἴδους ἀκαθαρσίαι» κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἀξιοπίστων πολιτῶν, ταῦτα δ' ἐδημοσιεύσαμεν ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὠφέλειαν τῆς πόλεως. Καὶ τὸ δημοσίευμα τοῦτο ὠφέλησε τὴν πόλιν μᾶλλον ἢ οἱ «δίκαιοι ἔπαινοι» ἐφ' οἷς σεμνύνεται ἡ «Ἕνωσις» ὠφελήτε, λέγομεν, διότι ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς διέταξε τὴν 2)14 Αὐγούστου νὰ γείνῃ ἀνάλυσις τοῦ νεροῦ τῆς πόλεώς μας καὶ δὶς τὸ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἐκείνην, ἤτοι τὴν 1)13 Αὐγούστου· διότι ὁ Σκοτὴς ἰρένδης ἐξήτασε τὸ ὑδραγώγειον, κατὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νεροῦ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ «Ἑνώσει» εὗρεν αὐτὸ καλῶς σκεπασμένον. Καὶ ἐβεβαιώθημεν, ὅτι πυρετωδῶς εἰργάσθησαν οἱ ἐπὶ τοῦ ὑδραγωγείου, ὧν εἷς μάλιστα καὶ ἐπαύθη ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ ἄλλων δύο, ὅπως ἐντὸς 2 ἢ 3 ἡμερῶν ἐπισκευασθῶσι τὰ ἀσκεπῆ μέρη.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ἡμῶν, ὅτι δὲν ἦτο ἀπίθανον νὰ ἐπενέγκῃ νοσήματα ἡ ἀκαθαρσία τοῦ ὕδατος, αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τοῦ νεροῦ πληροφορεῖ ἡμᾶς, ὅτι συνέβη καὶ εἰς θάνατος ἀποδοθεὶς, ὡς ἠκούσθη, εἰς τὴν κακὴν ποιότητα τοῦ ὕδατος.

Μένει ἤδη χάριν ἀκριβείας νὰ μάθωμεν (καὶ παρακαλοῦμεν τὸν Χόντζαν ἐρένδην καὶ τὸν κ. Κουππᾶν νὰ μᾶς πληροφορήσωσι περὶ τούτου) ποίαν ἡμέραν ὁ ἐνταῦθα ἰατρὸς κ. Φ. Χαννέτος ἔκαμε τὴν ἀναφερομένην ἀνάλυσιν τοῦ ὕδατος καὶ διατὶ ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς διέταξε τὸν ἀρχίατρον ἵνα κάμῃ ἀνάλυσιν.

Ἡμεῖς δὲν ἐπαινοῦμεν καὶ δὲν ψέγομεν τὰ πρόσωπα, πρὸς ἃ διακείμεθα συμπαθῶς ἢ ἀντιπαθῶς, οὔτε ἐννοοῦμεν νὰ κάμνωμεν ἐν γνώσει μας τὸ μαῦρον ἄσπρον οὔτε μᾶς ἐπηρεάζουν τὰ καθ' ἡμῶν γραφόμενα ἐν τῷ γηραιᾷ «Ἑνώσει» ἢ τὰ ἐν τῷ διάφορα χρώματα ἀλλάσσοντι παραρτήματι αὐτῆς.

Ἡ «Ἕνωσις» ἀγγέλλουσα τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀρίξιν ἀξιοτίμου συμπολίτιδος, ἀναγράφει τὰ ἑξῆς: «Ἑκατὸν πεντήκοντα περίπου ἐπιβάται τοῦ Γαλλικοῦ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μὴ γνωρίζοντες τὴν ἐπιβληθησομένην κάθαρσιν δὲν ἐφρόντισαν ἐν καιρῷ νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τῶν ἀπαιτουμένων τροφίμων, ὅθεν εὑρέθησαν οἵα τις ἄνευ τοιούτων. Ἡ θέσις αὐτῶν ἦν λίαν δυσχερὴς καθόσον καὶ στερούμενοι δὲν ἠδύναντο ν' ἀγοράσωσι τὴν τροφὴ των ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ. Ἡ Κυρία . . . ὑπὸ φιλανθρώπων καὶ εὐγενῶν κινημάτων αἰσθημάτων παρήγγειλε νὰ δοθῶσιν εἰς ὅλους τοὺς πεινῶντας τ' ἀναγκαῖα τρόφιμα, ὧν τὴν ἀξίαν ἐκ τοῦ βαλαντίου αὐτῆς κατέβαλε.»

Ἡμεῖς θετικῶς πληροφορούμεθα, ὅτι καθ' ἣν περίστασιν εὑρέθησαν οἱ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπιβάται ἄνευ τροφίμων, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος κυρία συνεισέφερε μὲν κατόπιν πρωτοβουλίας κυρίου τινὸς τὴν συνδρομήν της, διὸ ἐπίσης εἶνε ἀξιέπαινος, ἀλλ' ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἐπιβάται τῆς 1ης καὶ 2ας θέσεως, οὐχὶ δὲ πάντα ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς βαλαντίου, ὡς ἔπλασε τοῦτο ἡ «Ἕνωσις» ἐν τῇ φαντασίᾳ της. Τὴν εἴδησιν ταύτην τῆς «Ἑνώσεως» ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ διαψεύσωμεν καὶ χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς εἰρημένης κυρίας, ἡ ἀπεδύθησαν κολακευτικοὶ ἔπαινοι ἐπὶ εὐεργεσίᾳ πλασθείσῃ ὑπ' αὐτῆς τῆς «Ἑνώσεως» καὶ χάριν τῆς φιλοτιμίας τῶν συμπλωτήρων αὐτῆς, οἵτινες ἐξ ἴσου παρέσχον τὴν συνδρομήν των ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἐπιβατῶν

Η ΑΠΟΒΑΘΡΑ ΣΚΑΛΑΣ
ΚΑΙ ΑΙ ΕΚ ΤΑΥΤΗΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ.

Ἡ ἀποβάθρα, Σκάλας, περὶ τῆς ὁποίας θὰ γείνῃ λόγος ἐν ταῖς ἑπομέναις, οὐδεμίαν ἐσήμαινεν ἐπιχὴν ἐν ταῖς δέλτοις τῆς κοινωνικῆς ἱστορίας, ὡς πολλὰ εὔοσμα ῥόδα καὶ πολλαὶ εὐτυχεῖς θνητοί, βαρυῶν βίον διανύσαντες ἐν χλιδῇ καὶ τρυφηλότητι. Ἐν τοιαύτῃ ἡσυχίᾳ καὶ γαλήνῃ διέρρευσεν ὁ μέχρι τοῦδε μυριόβιος βίος τῆς περιλημένης τῶν Σκαλιωτῶν ἀποβάθρας, ἥτις πάντοτε μὲν εἶνε χαριεστάτη, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς εὐαρέστους ἐαρινὰς καὶ θερινὰς νύκτας. Ἡ θέσις, ἐν ᾗ εὑρηται εἶνε, τῇ ἀληθείᾳ, ζηλευτὴ καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους μάλιστα δὲ διὰ τοὺς ἑξῆς δύο. Πρῶτον, διότι λεωφόρος τις ἄγουσα εἰς τὴν Ἀποβάθραν φέρει ἑκατέρωθεν ἐνδοξοτοιχίας λαμπράς, καὶ ταύτῃ τῇ λεωφόρῳ συνέχεται τὸ μαγευτικὸν ἐκεῖνο ἄλσος, πρὸ τῶν Κυβερνητικῶν χαρτείων, οὗτινος ἡ μόνη ἔλλειψις εἶνε ἡ τοῦ ὀνόματος.

Δεύτερον, διότι αἱ καλλιτεχνικώτεραι τῆς Σκάλας οἰκοδομαὶ κεῖνται παρ' αὐτῇ ἀποτελοῦσι τὸ καλλιεθητότερον καὶ ρωμαντικώτερον τῆς Σκάλας τοπεῖον. Πρὸς τὸ σκιαγραφῆσαι λοιπὸν μέρος τῆς γνωστῆς, κοινῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Πόντε, εὐρείας καὶ χλοερᾶς καὶ δενδροφύτου ἐκτάσεως, σχεδὸν ἐντελῶς τὴν ἐξ αὐτῆς πρὸς τὰ ἐκεῖ θέαν, ἐκτείνεται μεγάλη καὶ βαρεῖα ἡ Ἀποβάθρα, τῆς ὁποίας ὁ σεβαρὸς ρυθμὸς τῆς καλλαισθήτου γεφυροποιΐας τῶν Ἄγγλων, ὃν ἐπιβάλλει, καὶ ὁ ἐμπορικὸς σκοπός, ὃν ἐξυπηρετεῖ, ἀκόμη σεβαστοτέραν κατέστησεν τὴν ἀγέρωχον ὄψιν.

Ἄνεμοι ὀρεσκεροὶ πνέοντες ὀρασίζουσι τὸ μαγευτικὸν τῆς ἐσπέρας ἐνδιαίτημα τῶν Σκαλιωτῶν καὶ τῶν Σκαλιωτίδων. Αἱ νυκτωδίαι τῶν φιλαρμονικῶν νέων εἰσδύουσι μέχρι καὶ τῶν τελευταίων τῆς Σκάλας δωματίων καὶ ἡ μουσικὴ τῶν κυμάτων ἁρμονίᾳ μίγνυται μὲ τὸ περιπαθὲς ψιθύρισμα τῶν θροούντων φύλλων.

Ἡ ἀποβάθρα, περὶ ἧς ἐνταῦθα πρόκειται, ἀπὸ ξηρᾶς ἐκτείνεται μέχρις 600 Ἀγγλ. πόδων καὶ μόλις ἐπαρκεῖ ὡς περίπατος κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς. Εἰρήσθω δὲ παρόδῳ ὅτι οὐδεὶς σκέπτεται περὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀπολαύσεων κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας, καὶ ὡς νυκτερινὸν τοῦ θέρους ἐνδιαίτημα τῶν Bon Vivants, μόλις, λέγω ἐπαρκεῖ.

Εἶνε ἀναπαυτήριον ἁπλοῦν, κοσμούμενον διὰ δύο γερανῶν πρὸς ἐκφόρτωσιν, καὶ δύο ἐδράνων. Εἶνε τὸ διαρκὲς θερινὸν διαμονητήριον ἢ μᾶλλον λόγους τὸ «Notre Repos» τῆς Σκαλιωτικῆς κοινωνίας, ἡ ἐλάχιστα μέλη, μεταβάντα εἰς ἄλλας τῆς πήσσης πολίχνας, παρέλειψαν νὰ ἐξομνήσωσιν, ὡς τὸ μόνον παρέχον ἀληθοῦς τέρψεως, φιλοξένου δρόσου, χάριτος, εὐθυμίας καὶ λοιπῶν ἀπολαύσεων. Περιττὸν δὲ πῶς δὲν ἐξεπίμπτε προσηκόντως τὴν ἀποβάθραν τῆς, ἡ φιλοπρόοδος Λιμπασὶς καὶ αἱ πόλεις αἱ τυχοῦσαι τὸ εὐτύχημα νὰ ἔχωσι τοιαύτας. Οἱ Bon Vivants τῆς τε Σκάλας καὶ Λάρνακος ἄνευ διακρίσεως φύλου, θὰ προετίμων νὰ κλείσωσι τὰ ὄμματά των καὶ νὰ πτεσυγίζῃ ἡ ψυχή των, ἐκεῖ ὅπου διῆλθον τὰς πρώτας εὐτυχεῖς των ἡμέρας ὡς μείρακες, νεανίαι, σύζυγοι καὶ γέροντες, ἐκεῖ ὅπου ἀκούεται ὁ φλοίσβος τῶν κυμάτων καὶ τὸ κελάδημα τῶν πτηνῶν. Δὲν ἔχουν ἄλλον. Θυμάσιον ἐνδιαίτημα ἡσυχίας καὶ τρυφῆς, ὅπερ νομίζεις ὅτι ἐπήχθη ἐπίτηδες ὡς ἐρώτων καταφύγιον. Ὅταν κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας, ὁ οὐρανὸς εἶνε ἀνέφελος καὶ ἡ γλυκεῖα Σελήνη ἀκτινοβολῇ ἐκπάγλως, ὁλόκληρος ἡ ἀποβάθρα γελᾷ καὶ ἀναλίσκεται — ὡς ἐκ τοῦ ἄδρου καὶ χονδροειδοῦς φύλου — ὑπὸ τῆς Σελήνης τὰ φιλήματα. Ἐναρμόνιος μίγνυται ἡ διηνεκὴς μελῳδία τοῦ πόντου, τοῦ ὁποίου ὑπέρκειται, πρὸς τὸν ἐπίσης ἄπαυστον ψιθυρισμὸν τοῦ παρακειμένου ἄλσους.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, πειθόμενοι καλλίμῳ, γραφειτῶν περιγραφῶν, δύναταί τις νὰ κρίνῃ ἐν ποίᾳ θέσει καὶ, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν φυσικῶν καλλονῶν, ἀρίστῃ καὶ ὑπὸ τὴν ψυχαγωγικήν, ἀξιοσημειώτῳ κεῖται ἡ ἀποβάθρα, ἣν ἐπῆλθον πρὸ δεκαετηρίδος καὶ ἐπέκεινα οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν, καλλωπίσαντες ἀληθῶς τὸ μέρος ἐκεῖνο — ἀπεκτήσαντο δὲ διὰ πλησμονῆς τῶν ἐν Σκάλᾳ εἰσαγωγίων καὶ λοιπῶν, οἵ τε Λαρνακεῖς καὶ Σκαλιῶται, ἐνομάτισαν αὐτὴν Πόντε.

Ὡς ἐν παρεκβάσει ἢ καὶ σχετικῶς πρὸς τὴν ἀποβάθραν ἐξετάζων τοὺς Λαρνακεῖς, ἀδιακρίτως συνειθιῶν — τοὺς συχνάζοντας εἰς αὐτὴν — παρατήρησα τὴν δὲ τὴν γνώμην μου. Ὅτι, εἶνε φιλόξενοι καὶ εὐμεθόδιοι, ῥέπει πρὸς τὸν ἔξωτα ῥέποντες, ἀλλὰ χαρακτῆρες μᾶλλον εὐγενοῦς καὶ φιλοσκώμμονος. Ἐὰν καὶ τὸ ὡραῖον τῆς πόλεώς μας ὀλίγον ἔχῃ ἐν ἑαυτῷ τὰ αὐτὰ, μὲ ἡμᾶς τοὺς ἄνδρας, φυσικὰ χαρίσματα, δῶρα, ἐλαττώματα ἢ ὅπως ἂν ἄλλως θελήσητε νὰ καλέσητε, μὲ τὸ γνωρίζη μόνον του ἡμεῖς ἔχομεν ἤδη τὴν κρίσιν μας ἐσχηματισμένην περὶ αὐτοῦ. Ὁ γενικὸς ὅμως τῶν Λαρνακείων χαρακτηρισμὸς κατὰ τὴν ἐπαγωγικήν κρίσιν μου δίδει νὰ συμπτυχθῇ εἰς τὸν ἑξῆς. Κίνητικὸν ὀλονότι συμπαθῆ πρόσωπα, ἀνατολικὴν ἐκφραστικότητα καὶ ἀρειὰ ἡδυπάθειαν, ἥτις τοὺς περιβάλλει μὲ ἰδιάζουσάν τινα γλυκύτητα. Ὡ, τὰ πολλὰ, δὲν στεροῦνται εὐρύτης καὶ μειλιχίου χαρακτῆρος καὶ δύναταί τις νὰ διέλθῃ μετ' αὐτῶν ὥρας ὁλοκλήρους ἀκροώμενος ἀνέσεων διηρτυμένων ἐν ἐμπιστευτικῇ ἀριλείᾳ, ἀνεκδοτά τινα τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, σχολιαζόντων καὶ ἐπικρινόντων μετὰ πικρίας, δῆθεν, τὸν οἰκογενειακὸν τῶν συμπολιτῶν των βίον καὶ τὴν κατάδικην τῶν ὡραίων μὲν πλὴν ἀτυχῶν πλασμάτων, ἅτινα οἱ Εὐρωπαῖοι καλοῦντες γυναῖκας, ἀνεβίβασαν εἰς τὴν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ περιωπήν.

Καὶ, τοιουτοτρόπως, οὐχὶ σπανίως, ἐκχύνονται εἰς μακρὰς καὶ ἀτελευτήτους ἐμπιστευτικὰς ἐκφυστηρεύσεις τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν, αἰσθημάτων καὶ συμπαθειῶν των.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἀποβαθρικοὺς ἢ ΠΟΝΤΙΚΟΥΣ Λαρνακεῖς, ὡς ἐκ τοῦ Πόντε βίβλια, γενικῶς εἰπεῖν. Ἀνάπτυξις τοῦ κοινωνικοῦ βίου τελειοτέρα ἐσημείωται γινομένη ἰδίησεν ἵνα κελεύσῃ καὶ τὰς γυναῖκας εἰς συμμετοχὴν αὐτοῦ, ὧν ἄνευ οὐδὲν θέλγητρον θὰ ὑφίστατο.

Οὐδεὶς βιβλίως ἀγνοεῖ ὅτι μέγιστοι πόλεμοι χάριν γυναικῶν ἐγίνοντο. Ὁ Τρωϊκὸς διὰ τὴν Ἑλένην, ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μῆνις διὰ Βρισηΐδα, ὁ ἱερὸς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἱστορίᾳ λεγόμενος πόλεμος διὰ Θισβὴ τὴν Θηβαίαν, ἐρασθεῖσαν Φωκέως τινός. Παραλειπτέαι, χάριν συντομίας αἱ ὑπ' αὐτῶν τῶν μυθολογουμένων Θεῶν, ἀδιακρίτως γένους, συναφθεῖσαι μάχαι.

Ἀναμφιρρήστως μία τῶν ἀφορμῶν, ἐφ' ὧν ἰδίᾳ ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐμορφώθησαν αἱ γυναῖκες τῆς ἀρχαιότητος ἦν, ὡταύτως, ἡ πληθὼρα τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἑορτῶν, ὧν αἱ γυναῖκες μετεῖχον καὶ μετελάμβανον χρωματίζουσαι διὰ τοῦ ἐπαγωγοῦ τῆς μορφῆς, συνδεομένου μετὰ ἤθους λεπτῆς φιλαρεσκείας, ἐλκυστικῆς κομψότητος καὶ ἐξιζητημένης χάριτος. Ἐν ταῖς ἑορταῖς τούταις ἰδίᾳ διεκρίνετο ἡ χάρις τοῦ πνεύματος αὐτῶν, ἡ λεπτότης, ἡ ἑτοιμότης τῶν ἀπαντήσεων, συμπληρουμένη ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τῆς μετ' αὐτῶν κοινωνίας καὶ παντὸς εὐτόνου τοῦ ἀττικὸν λεγόμενον ἅλατος εἶχεν ἐλκυστικώτερον. Τὰς πλείστας τῶν ἀρχαίων ἑορτὰς ἐν Λάρνακι ἀντιπροσωπεύει ἡ ἀποβάθρα. Καὶ πρὶν ἢ καταπαύσω τὸν λόγον περὶ τῆς ἀποβάθρας, καὶ τῶν σχετικῶν ταύτῃ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν δέον νὰ μνημονεύσω μιᾶς, τῆς ὁποίας τὸ κάλλος ἀληθῶς μὲ κατέπληξε καὶ τῆς ὁποίας ἡ χάρις δέον νὰ διατυπωθῇ, ἵνα μὴ τοὐλάχιστον, παραχρῆμα, καλυφθῇ ὑπὸ τοῦ σκιεροῦ πέπλου τῆς ἀστόργου Λήθης. Διὸ καὶ αἱ ἑξῆς γραμμαὶ ἀφιεροῦνται,

«ΕΙΣ ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΝ».

Ποιητικῆς ὑπολήψεως πρώϊμος ἔρως δέν με παρώτρυνε πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἀπεικονίσεως τῆς «Καλλίστης» ἧτις ἄλλως τε οὐδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾷ νὰ λάβῃ ἢ ἀνεπιτυχὲς καὶ ἀτελὲς ὁμοίωμα τοῦ ὡραίου καὶ ἀγγελομόρφου προσώπου της — ἀλλ' ἡ παλαιὰ καὶ ἀκλόνητος ἐμοῦ πεποίθησις περὶ τῆς θαυματουργοῦ ἐπιδράσεως τῆς Μούσης εἰς τὴν τῶν φυσικῶν γυναικείων χαρισμάτων διακόσμησιν. Ἦρο ἕκτη ἑσπερινὴ ὥρα χαριεστάτης τοῦ Ἰουλίου (1893) ἡμέρας, καὶ ὁ ἀγήρως Φοῖβος ἐξαπέστελλε τὰς ἀργυροχρύσους αὐτοῦ ἀκτῖνας ἀνὰ τὸ Σύμπαν, αἵτινες ἠραυόμενοι ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἀντενεκλῶντο ἐπὶ τῆς γαληνιώσης θαλάσσης, ἣν μόλις ἐρρυτίδου ἀσθενὴς πνοὴ ἀνέμου ποικίλλουσα τὴν σιγὴν διὰ γλυκέος ῥοίσδου, ὅτε εἶδον ἐγγύθεν νέαν εὐειδεστάτην, ἀκολουθουμένην ὑφ' ἑτέρων δύο. Ἦτο γυνὴ ὡραία, ῥοδαλή, ἡλικίας . . . μετρίου παραστήματος, ὀλίγον εὐσαρκος, μὲ κόμην ξανθὴν χρυσίζουσαν εἰς τὴν ἀνταύγασιν τοῦ ἡλίου ἢ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἥλιου, ἥτις οὐχὶ καὶ πολὺ πλουσίως κατεπίπτουσα ὡς μίτρα ἐπὶ τῶν κροτάφων αὐτῆς ἐστεφάνου ὑπερηφάνως, τὸ εὐρὺ καὶ ἐξέχον αὐτῆς μέτωπον, ἐπικαθήμενον γλαυκῶν ὀφθαλμῶν, οἵτινες, ἐκφράζοντες πάθος μᾶλλον ἢ εἰρωνείαν, καθίστανεν στιλπνοβόλους ἐντὸς τῶν σκιαζουσῶν αὐτοὺς μεγάλων ξανθῶν βλεφαρίδων, ἰδιαιτέραν παρεχουσῶν αὐτῇ γλυκύτητα. Ἡ ρὶς αὐτῆς κανονικωτάτη καὶ ὀλίγον ἀνασυρμένη εἶχε μετρίους τοὺς ῥώθωνας, περὶ τὴν βάσιν ἐνουμένη μετὰ τοξοειδῶν ὀρύων, ἐδίδεν αὐτῇ τύπον ὅλως ἑλληνικόν, ἐνῷ αἱ κανονικώτατα γραμμαὶ αἱ στεφανοῦσαι τὰς ῥοδοχρόους αὐτῆς παρειὰς, κατέληγον εἰς ὡραίαν στρογγύλην καὶ πελεκητὴν σιαγόνα. Τὸ ὅλον τέλος τῶν χαρακτήρων της καθίστα αὐτὴν μίαν τῶν καλλονῶν ἐκείνων, αἵτινες ἐκ πρώτης ὄψεως μαγεύουσιν οὐχὶ πλέον τὴν καρδίαν ἀλλ' αὐτὴν τὴν ψυχήν.

Δικαίως λοιπὸν κατεπτύστας τὴν καλλονὴν ἐκείνην, ἀπεστέναξα τὸν ῥόδον τοῦ θυμιάσματός μου, ὁ ὁποῖος ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντιπρόσωπον τῆς καλλιμόρφου Φύσεως.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ φύσις παρέχει εἰς τὰ ὡραῖα αὐτῆς πλάσματα, τὰς γυναῖκας τὰ κατάλληλα ὅπλα πρὸς ἐπίθεσιν ἐν τῷ πολέμῳ τοῦ Ἔρωτος. Ὥσπερ τὰ κέρατα εἰς τὸν ταῦρον καὶ τοὺς ὄνυχας εἰς τὸν Πάνθηρα ἔδωκεν, οὕτω καὶ εἰς τὰς γυναῖκας τὰς χάριτας καὶ τὴν καλλονήν. Ἀλλ' ἂν καὶ ἐπλούτισεν αὐτὰς ἡ φύσις διὰ τὴν ἐπίθεσιν, δὲν ἐφρόντισεν ὅμως καὶ περὶ τῆς ἀμύνης αὐτῶν. Ἐν τῇ ἀμύνῃ ἀκριβῶς γαίνεται ἡ ἀδυναμία των.

Καὶ διὰ τὴν ὡραιοτέραν δύναμαι ἀσφαλῶς νὰ εἰπω, ὅτι εἶνε ἄνθος, μόλις ἀνεβὰν ἐντὸς τοῦ κήπου τῆς Ἀφροδίτης. Ὁποία ἡλικία μεστὴ παραπλῶν γοήτρων! Ἐπαύσασα ἐπὶ σμικρὸν τοὺς ῥοὺς καὶ χαυνώδεις ὀφθαλμούς της, τοὺς ὡς τῆς Κυθερείας. Τὰ καταπόρφυρα αὐτῆς χείλη τὰ τροκαλοῦντα ἀσπασμούς. Τὸ ῥαδινὸν της σῶμα καὶ τὴν εἰς τὴν ὄψιν ἐπιχειρουμένην οὐχὶ ἀστηρὰν καλλονήν, ἀλλ' ἀνεκφράστων γλυκύτητα.

Πρὸς τὴν στεμνότητα τῆς κόμης, τὸ ἔρευθρον τοῦ προσώπου της, εἶχεν αἰθέριόν τι. Ἐκτείνασα δὲ τὴν μῦαν ἐδείκνυε τοὺς τορνευτοὺς καὶ εὐμήκεις δακτύλους της.

Ἡ φυσικὴ καὶ ἀπέριττος αὐτῆς χάρις μ' ἐνέβαλεν εἰς ἔκπληξιν.

Θὰ μοὶ εἴπῃς ἴσως. Μὰ, κύριε, ἡ περιγραφή σαι ἐπὶ τέλους τὰ «ὡραιότερα» εἶνε Eminemment flatteuse. = Ὑπερβάλλοντως κολακευτική. Ἀλλὰ ποσῶς, βέβαιος, ὅταν μάθητε ὅτι κατὰ πολὺ ἡ περιγραφή του ὑστερεῖ τῆς πραγματικότητος. Καὶ θὰ ἐπεθύμουν ἐγγύθεν, νὰ ἐπισκοπήσω αὐτὴν κάλλιον, χάριν τῆς ἰδέας τοῦ καλοῦ, ἀλλ' ἀγνῶς ἐν κοινωνίαις μικραῖς, ὡς ἐν Κύπρῳ, es petites entrées = τουτέστιν, αἱ μικραὶ συνεκδύσεις, εἶνε καὶ δύσκολοι καὶ ὕποπτοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΚΗΠΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφοῦσι τῷ λονδινείῳ «Χρόνῳ:» «Πληροφοροῦμαι ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις, αἵτινες διεξήγοντο κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀγγλων ὁμολογιούχων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συμβιβασμοῦ, ὅστις ἐπετεύχθη πρὸ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεως τῶν ἀντιπροσώπων κατέληξεν εἰς εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ παρασκευάζεται ἤδη νὰ συστήσῃ τὸν συμβιβασμὸν εἰς τοὺς ὁμολογιούχους. Ἡ μένη ἐν τῷ συμβιβασμῷ γενομένη ἤδη τροποποίησις συμβασμῷ, οὗτινος οἱ ὅροι ἐδημοσιεύθησαν ἤδη, εἶνε ἡ ἑξῆς, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν 33 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκεραίου ποσοῦ τῶν τόκων τῶν διὰ τὴν πρώτην τριετίαν ἀναδιδάζεται εἰς 34 ο)ο, τῶν προσθέτων 2, ο)ο ἀφιερουμένων εἰς τὴν χεωλυτικὴν ἀπόσβεσιν.»

ΣΙΝΙΚΗ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Αἱ νίκαι τοῦ ἰαπωνικοῦ στόλου ἐξησφάλισαν τὴν ὑπεροχὴν αὐτοῦ κατὰ θάλασσαν καὶ κατέστησαν τοῦτον κύριον τῆς μεταξὺ Σινικῆς καὶ Κορέας θαλάσσης. Διὰ τῶν νικῶν τούτων κατεδείχθη ὅτι ἡ Ἰαπωνία κέκτηται στόλον ἐξάμιλλον, ἴσως καὶ ὑπέρτερον, τινῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, καθότι οὐδὲν τούτων θὰ κατώρθωνε τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν ὁ ἰαπωνικὸς στόλος, διὰ ὀλιγοριθμων σχετικῶς σκαφῶν νὰ ἐπιτηρῇ τὰς ἐκτεταμένας ἀκτὰς τῆς Κορέας καὶ νὰ καθιστᾷ ἀδύνατον πᾶσιν εἰς αὐτὰς προσέγγισιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἀμφιβάλλομεν ἂν καὶ αὐτὸς ὁ ἀγγλικὸς στόλος θὰ ἠδύνατο ἄγρυπνον ἐπιτήρησιν νὰ ἐφαρμόσῃ. Κατὰ τὴν γνώμην εἰδημόνων, ἐὰν τὰ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἁϊ-Νὼ ὀχυρώματα τοῦ Πακοῦ δὲν δυνηθῶσι νὰ ἀντιστῶσι κατὰ τοῦ ἰαπωνικοῦ στόλου, ὁ μέγας οὗτος ποταμὸς θὰ διαπλέεται ἐλευθέρως ὑπὸ τούτου καὶ θὰ ἐπιτρέξει τὸν ἔσχατον κίνδυνον καὶ αὐτὸ τὸ Πεκίνον.

Τοῦτο ἔγνωσε ὑπ' ὄψει ἡ σινικὴ κυβέρνησις πυρετωδῶς ἐργάζεται ὅπως παρασκευασθῇ, διότι, ὡς φαίνεται, ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου κατέλαβεν αὐτὴν ἀπαράσκευον. Ἔνεκα δὲ τούτου παρέτεινε τὰς πρὸς τὴν Ἰαπωνίαν διαπραγματεύσεις καὶ δίκα ἵνα δώσῃ καιρὸν εἰς τὸν ἐν Μανδσουρίᾳ στρατὸν ἐξ εἰκοσιπενταχιλιάδων ἀνδρῶν καὶ εἰσέλθῃ εἰς Κορέαν, ὅτε βεβαίως ἡ θέσις τῶν ἐκεῖ ἰαπώνων ἀπέβαινε λίαν δυσχερής. Τοῦτο ὅμως ἐννοήσαντες οὗτοι ἐπέσπασαν τὴν κύρυξιν τοῦ πολέμου, ἀρξάμενοι πρῶτοι τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἅπασαι σχεδὸν αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἐνήρυξαν συδετέρωσιν ἐν τῷ διεξαγομένῳ πολέμῳ ὑπὲρ τὴν πρόφασιν τῆς ὑπερασπίσεως τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων των ἀπέστειλαν εἰς τὰς σινικὰς θαλάσσας τινὲς μὲν ναυτικὰς μοίρας, ἄλλαι δὲ πολεμικὰ πλοῖα. Ρωσία ὅμως καὶ Ἀγγλία καταγίνονται νὰ εἰρηνεύσωσι τὰ ἐμπόλεμα μέρη, ὅπερ ὅμως εἶνε λίαν δύσκολον, διότι ἡ σινικὴ οὐδέποτε θὰ συγκατανεύσῃ εἰς τοῦτο μετὰ τὰς ἥττας ἃς ὑπέστη, ἐὰν δὲν ἱκανοποιηθῇ διὰ νικῶν τινων τοὐλάχιστον κατὰ ξηράν. Τοῦτο προβλέπουσα ἡ Ρωσία καὶ φοβουμένη ὁριστικὴν προσάρτησιν τῆς Κορέας εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἢ κατάληψιν λιμένος τινὸς ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, διεκήρυξεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς οὐδεμίαν δύναμιν νὰ καταλάβῃ καὶ μέρος τῆς Κορέας.

Αἱ ἥτται, ἃς ὑπέστησαν οἱ σῖναι προὐκάλεσαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἀχανῆ αὐτοκρατορίαν μέγαν ἐρεθισμὸν κατὰ τῶν ξένων· εἰς τὰς νοτίας μάλιστα ἐπαρχίας, ἔνθα τὸ κατ' αὐτῶν μῖσος εἶνε κορυφωμένον εἰς τὸν ὕπατον βαθμόν, ὁ ἐρεθισμὸς οὗτος μετετράπη εἰς διαδηλώσεις κατὰ τῶν εὐρωπαίων καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῶν ἱεραποστόλων, καθ' ἃς κατεστράφη εἰς ἀμερικανικὸς ναὸς καὶ ἐτραυματίσθησαν ἱεραπόστολοί τινες.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Ὁ λαὸς ἐν Κρήτῃ παρεκάλεσε τὸν νέον γενικὸν διοικητὴν νὰ συστήσῃ εἰς τὸν σουλτάνον, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν αἰτημάτων αὐτοῦ ἀπάντησις ἐπείγει καὶ ἀναμένεται μετ' ἀνυπομονησίας. Ὁ Τυρὼν πασᾶς ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ὡρισμένην ἀπάντησιν, εἶπε δὲ μόνον, ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲν τῷ ἐγένετο λόγος περὶ τῶν αἰτημάτων, ἐν Κρήτῃ δὲ ἐλθών, δὲν ἔλαβεν ἔτι καιρὸν νὰ μελετήσῃ τὰ τοῦ τόπου καὶ ἐξετάσῃ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τὰ παράπονα τῶν κατοίκων. Ταῦτα πάντα δυσάρεστον ἐνεποίησαν εἰς τὸν χριστιανικὸν λαὸν τῆς Κρήτης ἐντύπωσιν, ὑπὸ δυσμενεῖς δὲ ὅλως περιστάσεις ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν ὁ νέος πασᾶς.

Η ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΖΕΡΙΟΥ.

Ὁ Καζέρτος ἐκαρατομήθη κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἤτο ὠχρὸς καὶ τὸ σῶμά του ἐταράττετο ὑπὸ νευρικῶν κινήσεων. Καθ' ἣν στιγμὴν ἀνήρχετο εἰς τὸ ἐκρίωμα συνενῶν πάσας τας δυνάμεις ἀνέκραξε: «Ζήτω ἡ ἀναρχία». Ἐν τούτοις ἐγκατέλιπεν αὐτόντὸ θάρρος καὶ ἐπάλαιε ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ δημίου καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ ὡς ἐν ἐσχάτῃ προσπαθείᾳ ἵνα ἀπαλλάξῃ ἑαυτόν. Οὐδὲν συμβὰν ἐγένετο κατὰ τὴν καρατόμησιν.

Ὁ κίτρινος πυρετὸς εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καθὰ ἀναφέρει ἔγγραφον τοῦ αὐτόθι προξενικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος, εὑρίσκεται εἰς ποιάν τινα ὕφεσιν, ἐνσκήψας ὡς γνωστὸν θανατηφόρος κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θέρους.

ΕΣΤΙΑ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876
ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ
ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.
Ἐτησία φρ. γρ. 10.

Μετὰ τῆς καθημερινῆς ΕΣΤΙΑΣ ἡ ἐτησία συνδρομὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε φρ. γρ. 24, ἐξάμηνος δὲ τὰ ἥμισυ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Ἀνδρέας Γ. Παντελάκης εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ἅπάσης τῆς νήσου, ὅτι προμηθεύει εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας παντὸς εἴδους καὶ πάσης ὕλης βιβλία, οἷον ἐπιστημονικά, φιλολογικά, ἱστορικά, ἐκκλησιαστικά, ποιητὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν, κομψῶς καὶ στερεῶς ἐν Ἀθήναις δεδεμένα. «Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους» ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου δεδεμένην εἰς τόμους 5 μετὰ γεωγραφικοῦ χάρτου Σελ. 20. «Ἱστορίαν τοῦ 19ου αἰῶνος» ὑπὸ Καρολίδου Σελ. 22. «Γενικὴν Ἱστορίαν» Πολυζωίδου Σελ. 22.

Τὰ ἀνωτέρω χρησιμώτατα διὰ πάντα Ἕλληνα πολίτην βιβλία ἃς σπεύσουν νὰ προμηθευθῶσιν οἱ θέλοντες τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν, καθότι ἐντὸς ὀλίγου ἐξαντλοῦνται, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι διαμένοντα Κον Ἀνδρέαν Γ. Παντελάκην.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
Π. Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ. ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ. ΕΥΘΗΝΙΑ.

Εἰς τὸ γνωστὸν βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου ξένονται βιβλία εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ, μὲ στερεότητα καὶ κομψότητα ἀπαράμιλλον.

Οἱ θέλοντες δύνανται ν' ἀποστείλωσι βιβλία καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Νήσου, ὄντες βέβαιοι περὶ τῆς ταχείας ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.

Ὀλίγα βιβλία ἠξιώθησαν τοιαύτης παρὰ τῷ κοινῷ εὐνοίας, οἵαν ἡ «Ὑγιεινὴ καὶ Φυσιολογία τοῦ Γάμου». Ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν μετεφράσθη εἰς τὰς πλείστους εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἐν δὲ τῇ Γαλλικῇ οἱ ἐκδόσεις αὐτῆς ἐγγύζουσιν εἰς τὴν 200ήν. Τὸ περιεκτικὸν καὶ περισπούδαστον τοῦτο σύγγραμμα πραγματεύεται μετὰ χάριτος καὶ σαφηνείας πάντα τὰ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν συζύγων σχέσεις ἀναγόμενα σπουδαιότατα ὑγιεινά, φυσιολογικά, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα, τὰ ἀμέτρως τὴν κοινὴν προσοχὴν ἐπισύροντα.

Τὸ ὅλον ἔργον εἰς κομψὸν τόμον τετυπωμένον ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου ἐκ 240 σελίδων τιμᾶται μόνον 2 σελλινίων καὶ ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ αὐτὸ ἂς ἀποταθῇ πρὸς τὸν κ. Ἀνδρ. Παντελάκην.

ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν Οἰκονομίαν, Ἰατρικήν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικήν, Κτηνιατρικήν, Δημοσχομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικήν, Ζαχαροπλαστικήν, Νομικήν, Φυσικήν, Μετοξοσκωληκοτροφίαν, Φυτολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ. κτλ.

Συγγραφεῖσα ὑπὸ πολλῶν λογίων ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων εἰδικῶν συγγραμμάτων.

Πωλεῖται παρὰ τῷ κ. Α. Παντελάκῃ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ «Νέου Ἔθνους» ἀντὶ 3 1)2 σελλινίων.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὑρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρέτου ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες καὶ θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστημένοι.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομάς των νὰ ἐμβάσωσιν ἡμῖν αὐτὰς ὅσον οὔπω, καθότι πλησιάζει ἡ λῆξις τοῦ πρώτου ἔτους καὶ ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἔθνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δῆλον τῇ διευθύνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, ἐὰν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 12—14 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 7—8
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ 15.
Σησάμια, πρὸς γρ. 2 1)2 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 40 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 30 παρ. ἡ ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1)4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 12 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1)2.)
Βρώμη, πρὸς 6—6 1)2 τὸ κοιλόν.
Μαλλία 12—14 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 13 1)2 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 14 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 318 τὸν σάκκον.
Καφφὲς, πρὸς γρ. 21 1)2 τὴν ὀκάν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 170 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6—6 1)2 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.